

fraude in dealingroom

Beslissing van de Geschillencommissie DSI
inzake het beroep ingesteld door de heer X
(Appellant), tegen DSI
(DSI GC 02-04)

I De voorgeschiedenis

DSI heeft bij brief van 1 juni 2001 aan Appellant medegedeeld diens registratie op grond van artikel 6.2.1 van het Algemene Reglement te beëindigen per 1 juni 2001.

Hiertegen heeft Appellant bij brief van diens raadsman van 14 juni 2001 beroep ingesteld.

De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen en op 5 september 2001 een beslissing genomen (DSI GC 01-23), waarbij aan DSI in overweging is gegeven een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het door de Commissie in deze beslissing gestelde omtrent motivering door DSI van haar besluit en inachtneming door DSI van het beginsel van hoor en wederhoor bij het door DSI voorafgaand aan haar besluit te verrichten onderzoek.

DSI heeft bij brief van 10 september 2001 het bestreden besluit ingetrokken teneinde een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van de beslissing van de Commissie.

Appellant heeft bij brief van diens raadsman van 16 oktober 2001 diens beroep vervolgens ingetrokken.

II De procedure

DSI heeft bij brief van 28 november 2001 aan Appellant medegedeeld diens registratie op grond van artikel 6.2.1 van het Algemene Reglement te beëindigen per 28 november 2001 (hierna: 'het Besluit').

Hiertegen heeft Appellant bij brief van diens raadsman van 10 december 2001 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen.

DSI heeft bij brief van 1 februari 2002 schriftelijk verweer gevoerd.

De Commissie heeft de partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen teneinde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en de vragen van de Commissie te beantwoorden.

De zaak is behandeld op de zitting van 14 februari 2001. Aanwezig waren: namens DSI, Mr F.B. Demenint. Appellant heeft bij brief van diens raadsman van 5 februari 2002 afgezien van diens recht om gehoord te worden en de Commissie verzocht op basis van de stukken haar beslissing te nemen. Bij brief van diens raadsman van 12 februari 2002 heeft Appellant aangegeven louter om proceseconomische redenen niet bij de mondelinge behandeling aanwezig te zullen zijn.

IV De zitting

Op de zitting heeft Mr Demenint namens DSI het verweerschrift van 1 februari 2002 nader toegelicht. Appellant is niet verschenen om diens verzoekschrift toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden.

V De feiten en omstandigheden

De Commissie gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden.

A. Appellant is op 10 september 1997 in dienst getreden van Bank Y N.V. ('Bank Y').

B. Op 23 november 1999 is Appellant geregistreerd bij DSI als Senior Effectenhandelaar.

C. Op 12 december 2000 is Appellant door Bank Y op non-actief gesteld wegens het invullen van onjuiste koersen op interne registratieformulieren van Bank Y terzake van door Appellant verrichte valutatransacties.

D. Bij vonnis in kort geding gewezen door de President van de Rechtbank Amsterdam op 20 februari is Bank Y veroordeeld om Appellant toe te laten tot zijn gewone werkzaamheden als Senior Trader. Daarbij is door de President in diens vonnis onder meer overwogen:

'Gebleken is voorts uit de overgelegde tradinglijsten van Appellant dat de benaderingskoersen die hij hanteerde zo niet in alle danwel in nagenoeg alle gevallen een voor hem gunstiger persoonlijk resultaat opleverden. Onder die omstandigheden is het handelen van Appellant als onzorgvuldig te kwalificeren en is ook aannemelijk dat de kantonrechter zal oordelen dat hij bij de uitvoering van diens werkzaamheden tekort is geschoten.', en verder 'Naar het voorlopig oordeel van de president is echter onder de omstandigheden van het geval, waarbij met name niet is komen vast te staan dat Appellant direct financieel voordeel voor zichzelf wilde behalen, Bank Y geen financieel nadeel heeft geleden en waarbij Appellant niet eerder op deze verkeerde wijze van invullen van de C-tickets is geweest, geen situatie is ontstaan waarbij van Bank Y in redelijkheid niet gevergd kon worden dat zij Appellant na een waarschuwing tot de bedongen arbeid toeliet en waarbij zij de getroffen verstrekkende en diffamerende maatregel kon nemen'.

E. Bij beschikking van de Kantonrechter te Amsterdam van 23 februari 2001 is de arbeidsovereenkomst tussen Appellant en Bank Y met ingang van 27 februari 2001 ontbonden. Daarbij is door de Kantonrechter onder meer

overwogen: 'De omstandigheid dat verweerder in het kader van deze procedure bewust onjuist invullen van de c-tickets heeft ontkend laat onverlet dat verzoekster voldoende gronden heeft om zijn betrouwbaarheid in twijfel te trekken op grond van het door haar verrichte onderzoek (...) Dat verweerder op 11 december 2000 alleen erkend zou hebben dat er mogelijk afrondingsverschillen zijn opgetreden bij het invullen van de c-tickets waarin meerdere valutatransacties zijn verwerkt is onaannemelijk gelet op het hem gemaakte verwijt over de omstandigheid dat de 'afrondingsverschillen' allen ten voordele strekken van de pl rekening in samenhang met het achterwege laten van een iad onderzoek. (...) Dit alles in aanmerking genomen is het niet onbegrijpelijk dat verzoekster geen vertrouwen meer heeft in verweerder.'

F. Op 6 maart 2001, na bericht van Bank Y dat Appellant daar niet meer werkzaam is, stuurt DSI Appellant de zogenaamde 'wijziging werkgever'-brief, waarin DSI onder meer verzoekt om een ex-werkgeversverklaring van Bank Y.

G. Bij brief van 29 maart 2001 weigert Bank Y een (positieve) exwerkgeversverklaring aan Appellant te verstrekken, onder verwijzing naar de uitspraak van de Kantonrechter te Amsterdam van 23 februari 2001, gewezen in het geschil tussen Appellant en Bank Y.

H. DSI heeft Appellant en Bank Y om een (nadere) toelichting verzocht. Appellant en Bank Y hebben daarop processtukken aan DSI ter beschikking gesteld verband houdende met de hiervoor onder D. en E. genoemde procedures bij de President van de Rechtbank Amsterdam en de Kantonrechter te Amsterdam.

I. Op 17 mei 2001 heeft Bank Y aan DSI een mondelinge toelichting gegeven, van welk gesprek door DSI een gespreksverslag is gemaakt. Daarin wordt door Bank Y onder meer gesteld: 'Appellant wordt door Bank Y verweten dat hij doelbewust gedurende een lange periode de koersen van de valutatransacties in zijn voordeel aanpaste op het C-ticket. Deze kwamen niet meer overeen met de daadwerkelijk gemaakte koers, genoteerd op het B-ticket. Dit resulteerde in een positief resultaat op de verlies- en winstrekening van Appellant, en veroorzaakte een negatief resultaat op de Vreemde Valutarekening van Bank Y. Als gevolg hiervan leek zijn handelsresultaat beter dan het eigenlijk was. Handelaren krijgen een bonus uitbetaald, wat voor een aanzienlijk deel bepaald wordt door het handelsresultaat.' Appellant heeft kennis genomen van dit gespreksverslag.

J. Op 18 september 2001 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen DSI en Appellant, van welk gesprek door DSI een gespreksverslag is gemaakt en ter accordering aan Appellant is toegezonden op 25 oktober 2001. Bij dezelfde brief van 25 oktober 2001 heeft DSI enkele aanvullende vragen aan Appellant gesteld.

K. Bij brief van diens raadsman van 20 november 2001 heeft Appellant aangegeven niet in te stemmen met het gespreksverslag van de bespreking van 18 september 2000, er geen vertrouwen in te hebben dat er een goed

getrouw verslag van het gesprek wordt opgemaakt en evenmin dat er een objectieve beslissing door DSI kan worden genomen, en heeft Appellant DSI verzocht een beslissing te nemen.

L. Op 28 november 2001 heeft DSI besloten de registratie van Appellant met ingang van diezelfde datum te beëindigen. DSI heeft het Besluit gemotiveerd onder verwijzing naar de hiervoor onder D. en E. vermelde uitspraken van de President van de Rechtbank Amsterdam en Kantonrechter te Amsterdam, alsmede naar de hiervoor onder I. en J. vermelde gespreksverslagen van de gesprekken met Bank Y en Appellant. Daarbij heeft DSI overwogen: 'Uit het bovenstaande onderzoek, dat DSI heeft verricht naar aanleiding van het ontbreken van de positieve referentie van Bank Y, is niet gebleken dat er gronden zijn om aan te nemen dat Bank Y ten onrechte geweigerd heeft de positieve referentie af te geven. Door de afwezigheid van een positieve referentie van Bank Y voldoet u niet langer aan de door de Statuten en Reglementen van DSI gestelde eisen voor registratie. Derhalve heeft DSI besloten uw registratie op grond van artikel 6.2.1 van het Algemeen Reglement te beëindigen.'

VI De standpunten van partijen

Standpunt Appellant

Namens Appellant zijn zowel formele als materiële bezwaren tegen het Besluit aangevoerd. Meer in het bijzonder is namens Appellant, kortgezegd, aangevoerd:

- a) dat het Besluit op onzorgvuldige wijze door DSI is genomen. DSI zou bij het nemen van het Besluit vooringenomen zijn geweest tegen Appellant, hetgeen zou blijken uit het gespreksverslag van de bespreking van 18 september 2001;
- b) dat de weigering van Bank Y om een positieve werkgevers verklaring af te geven door DSI niet slechts marginaal getoetst mag worden;
- c) dat Appellant - bij gebreke van (duidelijke) interne regelgeving van Bank Y - niet, althans niet bewust of opzettelijk, in strijd heeft gehandeld met de regels van Bank Y voor het verrichten van aandelentransacties en het verrichten van valutatransacties ter afdekking van het valutarisico op de aandelentransacties;
- d) dat Appellant door diens handelwijze geen persoonlijk voordeel heeft behaald, althans dat Bank Y door diens handelwijze geen financieel nadeel heeft geleden;
- e) dat het vertrouwen dat in de beleggingsinstelling bestaat niet is geschaad en er geen schade aan de algemene reputatie van beleggen of beleggingsinstellingen is;
- f) dat de beëindiging van de registratie door DSI voor Appellant onevenredig zware gevolgen heeft voor diens verdere loopbaan;

Standpunt DSI

Door DSI is daartegen, kort gezegd, het volgende aangevoerd:

- a) dat een positieve werkgeversverklaring noodzakelijk is voor een continuering van de registratie bij DSI;
- b) dat DSI heeft onderzocht of er geen gronden zijn om aan te nemen dat Rabo Securities ten onrechte geweigerd heeft een positieve werkgeversverklaring af te geven. In het kader van dit onderzoek is Appellant gehoord op 18 september 2001 en is hem een gespreksverslag toegestuurd en zijn hem vragen voorgelegd. Appellant heeft echter geweigerd het verslag voor akkoord te ondertekenen, zonder inhoudelijk daarop te reageren, en heeft geweigerd de vragen te beantwoorden.
- c) dat DSI de beslissing van een ex-werkgever om geen of geen positieve werkgeversverklaring af te geven marginaal toetst. Daarbij wordt de ex-werkgever door DSI in beginsel in zijn verklaring gevolgd. Alleen indien DSI goede en zwaarwegende gronden heeft om aan te nemen dat een ex-werkgeversverklaring, althans een positieve ex-werkgeversverklaring ten onrechte door een ex-werkgever wordt geweigerd kan DSI alsnog tot registratie overgaan.
- d) dat het onderzoek van DSI voldoende heeft aangetoond dat Appellant de bedragen die hij op de ordertickets moest invullen onjuist invulde, en Appellant daarvoor geen bevredigende verklaring heeft kunnen geven.
- e) dat Appellant onvoldoende heeft kunnen weerleggen dat diens bonus voor een aanzienlijk deel bepaald wordt door het handelsresultaat, en de handelwijze van Appellant derhalve tot persoonlijk voordeel voor Appellant c.q. financieel nadeel voor Bank Y leidde;
- g) dat uit de marginale toets DSI niet of onvoldoende is gebleken dat er gronden zijn om aan te nemen dat Bank Y ten onrechte stelt de positieve referentie niet te kunnen tekenen;
- h) dat DSI het desbewust en stelselmatig invoeren van onjuiste gegevens in een financiële administratie als een ontoelaatbare handelwijze beschouwt, die zich niet verdraagt met hetgeen de Gedragscode van DSI met zich meebrengt.

VII De beoordeling van het beroep

1. Ingevolge artikel 6.2.1 Algemeen Reglement eindigen de rechten van een Geregistreerde door opzegging, indien door DSI ter zake een besluit wordt genomen, onder andere wanneer een Geregistreerde heeft opgehouden te voldoen aan door de Statuten en Reglementen van DSI gestelde vereisten voor registratie.

2. Uit de stukken blijkt dat de ex-werkgever van Appellant heeft geweigerd

een (positieve) ex-werkgeversverklaring af te geven.

3. Door de afwezigheid van een positieve referentie van de ex-werkgever van Appellant heeft Appellant opgehouden te voldoen aan de door de Statuten en Reglementen van DSI gestelde vereisten voor registratie.

4. DSI heeft een onderzoek ingesteld naar de gronden voor de ex-werkgever voor het niet verstrekken van een (positieve) ex-werkgeversverklaring. De Commissie is van oordeel dat dit onderzoek voldoet aan de daaraan te stellen zorgvuldigheidseisen, en meer in het bijzonder het beginsel van hoor en wederhoor. Daarbij overweegt de Commissie dat DSI zowel de exwerkgever als Appellant in de gelegenheid heeft gesteld om een toelichting te geven op de weigering van de ex-werkgever om een (positieve) exwerkgeversverklaring te verstrekken. Vervolgens is Appellant door DSI naar het oordeel van de Commissie voldoende in de gelegenheid gesteld om te reageren op de door de ex-werkgever aan DSI verschaft (schriftelijke en mondelinge) toelichting. De stelling van Appellant dat DSI bij haar onderzoek vooringenomen zou zijn wijst de Commissie als onvoldoende onderbouwd van de hand. De Commissie merkt daarbij op dat het de keuze van Appellant is geweest om geen inhoudelijke reactie te geven op het gespreksverslag van DSI van de bespreking van 18 september 2001, maar in plaats daarvan te volstaan met een afwijzing daarvan.

5. Met DSI is de Commissie van oordeel dat de beslissing van de exwerkgever om geen (positieve) ex-werkgeversverklaring af te geven door DSI slechts marginaal dient te worden getoetst, in die zin dat DSI dient te onderzoeken of de ex-werkgever in redelijkheid had kunnen beslissen om geen (positieve) ex-werkgeversverklaring af te geven. Naar het oordeel van de Commissie dient DSI daartoe een eigen onderzoek in te stellen, waarbij DSI in beginsel mag afgaan op de juistheid van de door betrokkenen (exwerkgever en geregistreerde) verstrekte informatie en documentatie, en kan van DSI niet worden verlangd dat zij een eigen onderzoek instelt naar de juistheid daarvan. Ingeval van tegenstrijdigheid van de door betrokkenen aan DSI verstrekte informatie en documentatie komt aan DSI een zekere mate van vrijheid toe in de beoordeling daarvan.

6. DSI is blijkens het Besluit op grond van haar onderzoek van oordeel dat niet gebleken is dat Bank Y ten onrechte geweigerd heeft de (positieve) exwerkgeversverklaring af te geven. DSI heeft het Besluit gemotiveerd onder verwijzing naar de hiervoor onder IV.D en E vermelde uitspraken van de President van de Rechtbank Amsterdam en Kantonrechter Amsterdam, alsmede naar de hiervoor onder IV.I en J vermelde gespreksverslagen van de gesprekken met Bank Y en Appellant. De Commissie acht het Besluit naar behoren gemotiveerd en acht het niet onbegrijpelijk dat DSI tot dit oordeel is gekomen. Op grond van de geciteerde overwegingen van de President van de Rechtbank Amsterdam, Kantonrechter te Amsterdam en Bank Y heeft ook naar het oordeel van de Commissie Bank Y in redelijkheid kunnen besluiten dat er, de Statuten en Reglementen van DSI in aanmerking nemende, gronden zijn, op basis van de beschikbare gegevens en informatie, om de integriteit, deskundigheid en vakbekwaamheid van Appellant in twijfel te

trekken, en heeft Appellant deze twijfel niet kunnen wegnemen. Deze gronden zijn naar het oordeel van de Commissie met name daarin gelegen dat uit de overgelegde stukken kan worden opgemaakt dat Appellant gedurende lange periode op onjuiste wijze opgave heeft gedaan van door hem verrichte valutatransacties en dat deze onjuiste opgaven (nagenoeg) steeds tot een voor hem beter resultaat leidden, hetgeen naar het oordeel van de Commissie aannemelijk maakt dat de onjuiste opgaven zijn gedaan door Appellant teneinde diens bonus positief te beïnvloeden.

7. Door Appellant is aangevoerd dat het vertrouwen dat in de beleggingsinstelling bestaat niet is geschaad en er geen schade aan de algemene reputatie van beleggen of beleggingsinstellingen is. Naar het oordeel van de Commissie kan van DSI echter niet worden verlangd dat zij haar besluit omtrent het al dan niet beëindigen van de registratie van Appellant in concreto aan een dergelijke norm toetst. DSI heeft een normatief kader met betrekking tot deskundigheid, integriteit en vakbekwaamheid van de in de effectensector werkzame personen vastgesteld, waaraan een dergelijk besluit wordt getoetst.

8. Door Appellant is tot slot aangevoerd dat de beëindiging van diens registratie door DSI voor Appellant onevenredig zware gevolgen heeft voor diens verdere loopbaan. Met Appellant is de Commissie van oordeel dat DSI bij haar besluit over het al dan niet beëindigen van de registratie van Appellant de gevolgen van dit besluit voor Appellant in ogenschouw dient te nemen. Aangezien DSI slechts de keuze heeft tussen beëindiging van de registratie of continuering van de registratie, zal in het algemeen niet snel aangenomen kunnen worden dat DSI niet een besluit tot beëindiging van de registratie had mogen nemen in verband met de gevolgen daarvan voor een geregistreerde. Een geregistreerde die zich beroept op de disproportionaliteit van een besluit van DSI, zal daartoe de beweerdelijke gevolgen daarvan in concreto dienen aan te geven, hetgeen Appellant heeft verzuimd. In dit verband betreurt de Commissie dat Appellant ervan heeft afgezien om in persoon op de zitting te verschijnen om vragen van de Commissie te beantwoorden. Ten overvloede merkt de Commissie op dat zij in aanmerking nemende de door Bank X aan haar onthouding van de exwerkgeversverklaring ten grondslag gelegde gronden in casu geen redenen ziet voor DSI om niet over te gaan tot beëindiging van de registratie van Appellant, maar DSI in overweging zou willen geven om een eventueel nieuw verzoek van Appellant tot registratie na verloop van drie jaar na datum Besluit opnieuw in behandeling te nemen.

VIII Beslissing

De Commissie verwerpt het beroep van Appellant tegen het Besluit.

Deze beslissing is tot stand gekomen met inachtneming van het Reglement voor de Geschillencommissie DSI en is gewezen door Mr C.J.B. Ebeling, (voorzitter), B.H. Henkelman, Mr N.B. Zwikker en Mr M.J.F. Goethals (plaatsvervangend secretaris) en is getekend op 25 februari 2002.